

**พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**
**Behaviors of Students's entertainment in Hua Hin district,
Prachuap Khiri Khan Province**

วิศรุต วุฒิธรรม*
Wissaroot Wuttitum

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมและความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 130 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาส่วนใหญ่ เที่ยวสัปดาห์ละครั้งช่วงเวลาในการเที่ยว เวลา 21.01 - 22.00 น. ใช้เวลาในการเที่ยว 2.01 - 3 ชั่วโมงในการเที่ยวต่อครั้ง และมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 1,000 บาทขึ้นไปต่อครั้ง 2) ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เงินค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับต่อเดือน และอาชีพของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมของสถานบันเทิงและด้านกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ: พฤติกรรม, สถานบันเทิง, นักศึกษา

* นักศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด

Abstract

The purpose of this study is 1) to study nightlife behavior of students in Hua Hin, Prachuap Khiri Khan, 2) to study the factors that affect the traveling behavior of entertainment venues, which correlate with the nightlife behavior of students in Hua Hin. Prachuap Khiri Khan. There were 130 samples using questionnaires as a tool for data collection. The statistics used in the analysis were percentage, mean, standard deviation, and chi-square statistics.

The results of the research were as follows: 1) Most of nightlife behavior of students was traveling once a week, traveling time was 9:01 pm - 10:00 pm, and traveling time was 2.01 - 3 hours per time, 2) Personal characteristics include the expenses that students receive per month, and the occupation of the head of the family is related to the behavior of the student's nightlife behavior in Hua Hin, Prachuap Khiri Khan with a statistical significance level of 0.05. Factors affecting the nightlife behavior of students in the Hua Hin are the aspects of entertainment venues' environment and the group of friends, which correlated with the nightlife behavior of students in Hua Hin, Prachuap Khiri Khan with a statistical significance level of 0.05.

Keywords: Behaviors, Entertainment, Students's

บทนำ

การพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง มีการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต เกิดการจำหน่ายการให้บริการอย่างสลับซับซ้อนทำให้วิถีการดำเนินชีวิตและการรับรู้ของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมีโอกาสนในการเลือกรับข่าวสารที่หลากหลาย ตามรสนิยมของแต่ละบุคคลสามารถที่จะเรียนรู้และรับข้อมูลข่าวสารรอบโลกผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์และสื่อสำเร็จรูปต่างๆ อย่างไรก็ตามในทางตรงกันข้ามกระแสวัฒนธรรมตะวันตกและข้อมูลข่าวสารที่ผ่านการกลั่นกรองผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งธุรกิจบันเทิงโฆษณา ฯลฯ ก่อให้เกิดวัตถุนิยมและบริโภคนิยมตลอดจนความพึงพอใจในหมู่คนรุ่นใหม่รวมทั้งการถูกรวบรัดทั้งทางวัฒนธรรมหรือสถาบันเชิงประเพณีต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สังคมไทยรับเข้ามาโดยเฉพาะสถาบันเชิงด้านกลางคืนได้ทำลายระบบการศึกษาของชาติไปในตัว เพราะพบว่า วัยรุ่นที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะและยังอยู่ในวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเข้าไปใช้บริการไปมั่วสุมกันตามสถานบันเทิง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550, หน้า 3-5)

ปัจจุบันนี้มีการจัดตั้งสถานบริการไม่เป็นไปตามข้อกำหนดคือมีการจัดตั้งสถานบริการเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังอยู่ใกล้สถานศึกษาที่มีนักเรียนต้องเดินทางผ่านเพื่อไปศึกษาเล่าเรียนในขณะเดียวกันฝั่งตรงข้ามของโรงเรียนยังมีป้ายโฆษณาเชิญชวนให้ผู้สนใจใช้บริการอาบอบนวด ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเกิดความสับสนและมีความรู้สึกรอยากรู้อยากลองถึงขั้นเข้าไปใช้บริการก็มีโดยไม่ได้นึกถึงผลกระทบที่ตามมา สิ่งเหล่านี้ถือเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญต่อนักเรียนนักศึกษาอย่างมาก หากสิ่งแวดล้อมนอกสถานศึกษาเต็มไปด้วยแหล่งอบายมุขแหล่งบันเทิงเรียมย์ที่อยู่ใกล้ตัวเชิญชวนให้ลุ่มหลง หากเมื่อไหร่ไม่ไหวต่อสิ่งเย้ายวนเหล่านี้ก็จะเข้าไปสัมผัส หรือหากหลายคนติดใจก็ฝังตัวมั่วสุมในแหล่งดังกล่าวจนส่งผลกระทบต่อผลการเรียนแย่ๆ บางรายถึงขั้นโดดเรียนหรือโดนไล่ออก รวมทั้งมีแนวโน้มทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมประเภทต่างๆ ขึ้นได้ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาการลักขโมย ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมทั้งกลายเป็นแหล่งมั่วสุมแหล่งใหญ่ของวัยรุ่น นอกจากนี้วัยรุ่นที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงมักแสดงความก้าวร้าวประพฤติดนไม่สมกับวัย (กฤษณ์ ทองเลิศ, 2539, หน้า 90)

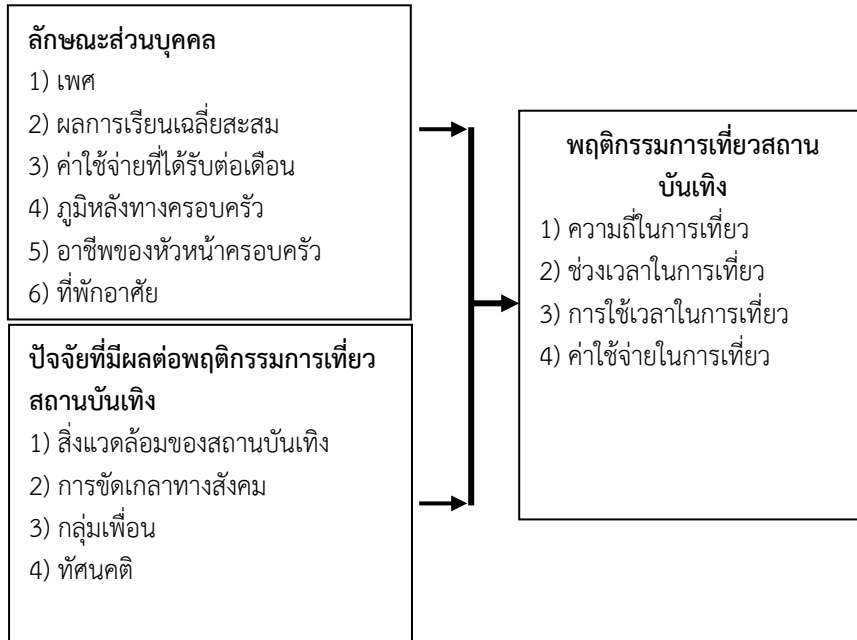
จากปัญหาข้างต้นที่กล่าวมา ล้วนเป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้วิจัยที่เคยดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนันทนาการมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษา และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล และมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาจะได้ไปนำเสนออาจารย์ ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหา เพื่อให้ปัญหาเหล่านี้ลดลง การศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษา นับว่าเป็นสิ่งที่น่าใจที่จะมากำหนดมาตรการและควบคุมนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอาจจะเป็นการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศ เพราะปัญหาเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยแห่งเดียว แต่ยังเกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

พฤติกรรมกรรมการเทียวสถานบ้านเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาที่เลือกจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 อายุระหว่าง 20-22 ปี มีอายุผ่านเกณฑ์ที่จะเข้าสถานบ้านเทิงได้ จำนวน 2,433 คนที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้คือ นักศึกษาที่เลือกจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 อายุระหว่าง 20-22 ปี มีอายุผ่านเกณฑ์ที่จะเข้าสถานบ้านเทิงได้ จำนวน 130 คนที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ที่พักอาศัย ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน อาชีพของหัวหน้าครอบครัว และภูมิหลังทางครอบครัว ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ มีจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยกำหนดระดับมาตราส่วน 5 ระดับ มีข้อคำถามรวม 20 ข้อ ประกอบด้วยสิ่งแวดล้อมของสถานบันเทิง การชดเชยทางสังคม กลุ่มเพื่อน และทัศนคติ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ มีข้อคำถามรวม 20 ข้อ ประกอบด้วย ความถี่ในการเที่ยว ระยะเวลาในการเที่ยว การใช้เวลาในการเที่ยว และค่าใช้จ่ายในการเที่ยวสถานบันเทิง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. การสร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการวิจัย โดยแต่ละข้อคำถามผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความเหมาะสมตามขั้นตอนดังนี้ 1) นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น แล้วนำมาปรับปรุง ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) จำนวน 3 ท่าน โดยนำผลของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่านมารวมกัน คำนวณหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ (Index of item Objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตร จากการคำนวณหาค่า IOC ครั้งนี้ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.50-1.00 2) นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักศึกษาที่มีอายุผ่านเกณฑ์ที่จะเข้าสถานบันเทิงได้ในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.944 3) นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นครั้งสุดท้าย เพื่อตรวจสอบและแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้วิจัยรวบรวมจากแหล่งของข้อมูลโดยตรงจากการวิจัยภาคสนาม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปสำรวจกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยการสุ่มด้วยวิธีสุ่มตามความสะดวกให้ครบจำนวน 130 คน รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้โดยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารหนังสือ ตำราทางวิชาการต่างๆ สถิติ หรือทะเบียนของหน่วยงาน และแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตโดยการศึกษาจากทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิผลในการให้บริการประชาชน ผลจากการวิจัยและสิ่งตีพิมพ์ทั้งในและต่างประเทศ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและพรรณนาพฤติกรรมนักศึกษา อายุระหว่าง 20-22 ปี มีอายุผ่านเกณฑ์ที่จะเข้าสถานบันเทิงได้ในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สถิติที่ใช้คือค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean), และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 สถิติเชิงอนุมาน (inference statistics) ใช้หลักความน่าจะเป็นมาทำการทดสอบสมมติฐาน หรือ ข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้ตามกรอบแนวคิดข้างต้นสถิติที่ใช้คือ โดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงและเพื่อทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การเที่ยวสถานบันเทิงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สมการพยากรณ์ คือ $y = a + bx$

5.3 ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) ที่แสดงข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขปัญหา ผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Techniques)

ผลการวิจัย

1. สรุปข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ผลการเรียนรู้คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.99 เงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน 5,001-7,000 บาท ภูมิหลังทางครอบครัวของนักศึกษา พบว่า บิดามารดาอยู่ด้วยกัน อาชีพของหัวหน้าครอบครัวคือ รับจ้างทั่วไป และอยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัย ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ด้านสิ่งแวดล้อมของสถาน บันเทิงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการขัดเกลาทางสังคม ด้านกลุ่มเพื่อน และด้านทัศนคติ ตามลำดับ

2. พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง พบว่า ส่วนใหญ่เที่ยวสถานบันเทิงสัปดาห์ละครั้ง ช่วงเวลาในการเที่ยว เวลา 21.01 - 22.00 น. ใช้เวลาในการเที่ยวต่อครั้ง 2.01 - 3 ชั่วโมง และมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 1,000 บาทขึ้นไปต่อครั้ง

3. ลักษณะส่วนบุคคลโดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่เงินค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับต่อเดือน และอาชีพ ของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมของสถานบันเทิงและด้านกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การเที่ยวสถาน บันเทิงของนักศึกษา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ส่วนใหญ่ เที่ยวสถานบันเทิงสัปดาห์ละครั้ง ช่วงเวลาในการเที่ยว เวลา 21.01 - 22.00 น. ใช้เวลาในการเที่ยวต่อครั้ง 2.01 - 3 ชั่วโมง และมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 1,000 บาทขึ้นไปต่อครั้ง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คันธรส พลเยี่ยม (2545, หน้า 91) วิจัยเรื่อง พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ในอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ช่วงเวลาในการเที่ยว เวลา 21.01-22.00 น. สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ภาณุเดช กันทะวะ (2557, หน้า 35) วิจัยพฤติกรรม การเที่ยวกลางคืน ของนักศึกษาปริญญาตรีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ช่วงเวลาที่นักศึกษาไปเที่ยวมากที่สุดคือ 21.01-23.00 น. ใช้เวลา 2.01-3 ชั่วโมงในการเที่ยวต่อครั้ง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วลภา แซ่อึ้ง (2548) วิจัย พฤติกรรม การเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาจังหวัดชลบุรี พบว่า ระยะเวลาต่อการไปเที่ยวคือ 2-4 ชั่วโมง และมี ค่าใช้จ่ายมากกว่า 1,000 บาทขึ้นไปต่อครั้ง

2. ลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงในด้านช่วงเวลาและความถี่ในการเที่ยวของนักศึกษา ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ทั้งเพศ ค่านิยมเฉลี่ย เงินค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาได้รับต่อเดือน อาชีพของหัวหน้าครอบครัวมีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาและความถี่ในการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มนักศึกษา สาเหตุอาจเป็นเพราะพฤติกรรมจะเกิดขึ้นได้ต้องมียอดประกอบหลายอย่าง และปัจจัยอย่างหนึ่งที่สำคัญ คือ ความพร้อม ได้แก่ พร้อมทั้งรายได้ สภาพครอบครัว จะเห็นได้ว่าครอบครัวไทยในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวที่สมาชิกมีเพียงพ่อแม่และลูก โดยที่แม่ก้าวไปสู่โลกของการทำงานนอกบ้าน แม่จึงต้องแบ่งเวลาความสนใจให้กับงานและสังคมนอกบ้านมากขึ้น ทำให้เกิดความบกพร่องในการทำหน้าที่เลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนลูก ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมและทัศนคติของวัยรุ่น ครอบครัวที่มีความสนใจลูกน้อยจะผลักดันให้ลูกแสวงหาประสบการณ์ชีวิต โดยขาดความยับยั้งชั่งใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วัลภา แซ่อึ้ง (2548) วิจัยพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี สาเหตุในการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมากที่สุด

3. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง ด้านสิ่งแวดล้อมของสถานบันเทิง มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ด้านกลุ่มเพื่อน มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวมีโดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการขัดเกลาทางสังคมและด้านทัศนคติ จึงไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ $P > 0.05$

1) ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านสิ่งแวดล้อมของสถานบันเทิงมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ความสนใจกับสถานบันเทิงมีโปรโมชั่นพิเศษต่างๆ อยู่เสมอในทุกๆ เดือน มีนักร้องที่ร้องเพลงไพเราะ สถานที่จอดรถของสถานบันเทิงสะดวกสบาย ท่าเลที่ตั้งของสถานบันเทิงที่สะดวก ในการเดินทางมาเที่ยวบริการของพนักงานที่ประทับใจ รวดเร็วและถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2550, หน้า 35-36) กล่าวว่า ตัวแปรทางการตลาดที่ควบคุมได้ซึ่งบริษัทได้ร่วมกันเพื่อสนองความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมายได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด พนักงานขาย เครื่องมือที่ทันสมัย และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณิชภา เสาร์ม (2553, หน้า 65) วิจัยเรื่องปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของนักศึกษาในเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบไปเที่ยวร้านอาหารที่มีเพลงบรรเลงและร้านอาหารที่มีเพลงบรรเลง และมีการจัดแสดงคอนเสิร์ต มีนักร้องศิลปินมาแสดงเป็นการจูงใจให้มีคนเข้าไปเที่ยวเมื่อเข้าไปเที่ยวสถานเริงรมย์ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางการตลาดกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านแรงจูงใจมีนักร้องที่มีชื่อเสียง การลดราคา เครื่องดื่มการสร้างบรรยากาศในร้านโดยใช้เทคโนโลยีด้านเครื่องเสียงดี

3.2 ด้านการขัดเกลาทางสังคมมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ติดตามดาหรือผู้ปกครองมักอนุญาตให้นักศึกษาไปเที่ยวกับเพื่อนเสมอ สื่อมวลชนนำเสนอข้อมูลเพื่อโน้มน้าวให้นักศึกษาชอบมาเที่ยวสถานบันเทิง และนักร้องมีอิทธิพลทำให้นักศึกษาชอบมาเที่ยวสถานบันเทิงสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ ศิริรัตน์ แอดสกุล (2553, หน้า 85) ได้ให้ความหมาย การขัดเกลาทางสังคมไว้ว่า

กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมที่บุคคลในสังคมได้อบรมสั่งสอน ถ่ายทอดและปลูกฝังวัฒนธรรมต่างๆ ของสังคม ให้สมาชิก รุ่นต่อๆ ไปได้ประพฤติปฏิบัติ รวมทั้งเป็นกระบวนการทางสังคมกับทางจิตวิทยาที่มีผลทำให้บุคคลมีบุคลิกตามแนวทาง ที่สังคมต้องการ เด็กที่เกิดมาจะต้องได้รับการอบรมสั่งสอนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เพื่อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่าง ราบรื่น รู้จักและปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รจนา เพ็ชรดี (2545, หน้า 103) พบว่า การเลี้ยงดูของครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ การเชื่อว่าสามารถดูแลตนเองเมื่ออยู่ไกลตา การให้ความเป็นกันเองและสนิทสนม การแสดงความรักและความสนใจ การให้ตัดสินใจเองในเรื่องส่วนตัวบางเรื่อง การให้คำแนะนำในการดำรงชีวิตและการวางตัวในสังคม การลงโทษด้วยการตำหนิมากกว่าตี การให้ความอบอุ่นใกล้ชิด การให้โอกาสชี้แจงเหตุผลเมื่อทำผิด และการชี้แจงเหตุผลก่อนทำโทษ และการเลี้ยงดูของครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างโดยเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ การปรึกษาหารือ เรื่องต่างๆ เสมอ

3.3 ด้านกลุ่มเพื่อนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ มีความต้องการที่จะพบปะสังสรรค์กับมีเพื่อนสนิทที่เป็นคนชอบเที่ยวสถาน ต้องการพบเพื่อนใหม่ ต่างเพศที่ถูกใจและต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ภาณุเดช กันทะวะ (2557, หน้า 35) วิจัยพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปีการศึกษา 2557 พบว่า สาเหตุที่นักศึกษาไปเที่ยวกลางคืนส่วนใหญ่เป็นเพราะเพื่อนชวน ปัจจัยด้านบุคคลส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยว กลางคืนโดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาต้องการรู้จักเพื่อนต่างเพศ ด้านสังคมและสภาพแวดล้อมส่งผลต่อ พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาโดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เพื่อนชักชวนนักศึกษาไปเที่ยวกลางคืน สอดคล้องกับแนวคิดต้องการของวัยรุ่นหากพิจารณาขั้นพื้นฐานแล้ว จะเห็นว่าวัยรุ่นมีความต้องการที่เด่นๆ ต่อไปนี้ 1) ความต้องการการรวมกลุ่ม เป็นความต้องการสูง เพราะการรวมกลุ่มของวัยรุ่นเป็นวิถีทางที่เด็กได้รับการตอบสนอง ความต้องการหลายประการ เช่น ความอบอุ่น การได้รับยกย่อง 2) ความต้องการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนตรงข้าม ในตอนแรกส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจเฉพาะเจาะจงที่บุคคลใด สนใจเพื่อนต่างเพศเป็นส่วนรวม เพราะต้องการเรียนรู้เรื่อง ความแตกต่างระหว่างเพศและบทบาททางเพศด้วย 3) ความต้องการความถูกต้องยุติธรรม วัยรุ่นคิดอย่างอุดมคติว่า ความยุติธรรมเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นผู้ใหญ่ จึงให้ความสำคัญอย่างจริงจังกับความถูกต้องยุติธรรมและ อยากจะทำอะไรหลายอย่างเพื่อความยุติธรรมทั้งในแง่ ส่วนบุคคลและสังคม และ 4) ความต้องการความงดงามทาง ร่างกาย ความงดงามเป็นแรงจูงใจสำคัญสำหรับวัยรุ่นทั้งชายและหญิง เพื่อดูความงดงามตามบทบาทต่างๆ ทางเพศที่ สังคมกำหนดให้

3.4 ด้านทัศนคติมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ มีความคิดเห็นว่าการเที่ยวสถานบันเทิงไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดีงามของไทยการเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้เป็นคนทันสมัยและรสนิยมดีการเที่ยวสถานบันเทิงทำให้สนุกสนาน และการเที่ยวสถานบันเทิงเป็นการสร้าง สังคมใหม่ของกลุ่มวัยรุ่นสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528, หน้า 230 - 231) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใดๆ ด้วยการเข้าหา หรือถอยหนีออกไป ทัศนคติแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ทัศนคติทางบวกหรือทัศนคติที่ดี หมายถึง แนวโน้มที่อินทรีย์จะ เข้าหาสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้น เนื่องจากความชอบหรือความพอใจ และทัศนคติทางลบหรือทัศนคติที่ไม่ดี หมายถึง แนวโน้มที่อินทรีย์จะถอยหนีจากสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ เนื่องจากความไม่ชอบหรือความไม่พอใจ และสอดคล้อง กับผลงานวิจัยของ เฉลิมชัย อุฬารกุล (2544, หน้า 126) ซึ่งพบว่า เยาวชนวัยรุ่นมีเจตคติที่ดีต่อการใช้บริการสถาน บันเทิง 5 ข้อ คือ สถานบันเทิงทำให้ผ่อนคลายความเครียดและพักผ่อนหย่อนใจ สถานบันเทิงทำให้เกิดความสนุกสนาน

เฟลิดเฟลิน สถานบันเทิงทำให้รู้จักเพื่อนมากขึ้น สถานบันเทิงทำให้เกิดประสบการณ์ใหม่ และเป็นที่ยอกกำลังกายอย่างหนึ่ง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นลินี ศุภกรโกศัย (2546, หน้า 128) ที่พบว่า ทักษะด้านความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อสถานบันเทิงส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นสถานที่ที่ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด และเป็นที่ยอมรับพบปะสังสรรค์กับเพื่อน รวมทั้งเยาวชนวัยรุ่นที่มีค่านิยมที่เห็นว่าบุคคลที่ไม่เคยเที่ยวสถานบันเทิงเป็นคนขี้ไม่ทันสมัยและล้าหลัง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ส่วนภาครัฐเช่นตำรวจฝ่ายปกครอง ฯลฯ ควรมีการสอดส่องตรวจตราสิ่งแวดล้อมสถานบันเทิงทุกแห่ง โดยเฉพาะที่ใกล้แหล่งสถานบันการศึกษาควรมีการตรวจสอบใบอนุญาต และตรวจสอบว่าสถานบันเทิงแห่งใดที่มีที่ตั้งผิดกฎหมายหรือไม่

2. รัฐบาลควรมีการควบคุมพฤติกรรมกาเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษามากขึ้นโดยเฉพาะผ่านทางครอบครัวและสถานบันการศึกษา โดยการสร้างสถานที่แปลกใหม่ที่น่าสนใจสำหรับการรวมกลุ่มของกลุ่มวัยรุ่น ในแต่ละจังหวัด หรือสร้างสถานที่ออกกำลังกายโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงาน

1. เจ้าของกิจการสถานบันเทิงควรให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการสอดส่องตรวจตราสิ่งแวดล้อมของสถานบันเทิง ได้แก่ โปรโมชันสินค้าที่เข้าขายหลอกลวง ตรวจสอบอาวุธ ยาเสพติด การเข้มงวดด้านการจราจรบริเวณสถานบันเทิง พนักงานต่างด้าว มลภาวะทางเสียงและไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตนแต่ฝ่ายเดียว

2. บิดามารดาควรให้คำแนะนำแก่บุตรหลานในการเลือกคบเพื่อน ซึ่งผลกระทบในการเลือกเพื่อนที่ไม่ดีนำมาซึ่งปัญหาดังกล่าว และวิธีปฏิเสธการชักชวนของเพื่อนในการไปเที่ยวสถานบันเทิงให้หันมาสนใจการเรียนก่อนการที่จะมีแฟน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาระบบการบริหารและแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกาเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาจากสถานบันการศึกษาอื่นๆ

2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นจากการเที่ยวสถานบันเทิงและแนวทางป้องกัน

3. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเชิงลึก เช่น ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับของรัฐบาลในการจำกัดเวลาในการให้บริการของสถานบันเทิง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). **จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology)**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กฤษณ์ ทองเลิศ. (2539). **พฤติกรรมการที่เยาวชนบ้านเทิงของนักศึกษาวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- คันธรส พลเยี่ยม. (2545). **พฤติกรรมและสาเหตุในการที่เยาวชนโรงเรียนของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เฉลิมชัย อุฬารกุล. (2544). **อิทธิพลของดิสโกเฮดที่มีต่อเยาวชนวัยรุ่น: ศึกษากรณีวัยรุ่นในสถานศึกษาในเขตเทศบาลเมืองสกลนคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิชาภา เสาร์ม. (2553, กรกฎาคม – กันยายน). การศึกษาปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการที่เยาวชนโรงเรียนของนักศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 30(3), 18-30.
- นลินี ศุภกรโกศัย. (2546). **ทักษะของวัยรุ่นต่อพฤติกรรมการที่เยาวชนบ้านเทิงดิสโกเฮดเฉพาะกรณีศึกษานักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรพิมล จันทรพลับ. (2538). **พัฒนาการวัยรุ่น**. พระนครศรีอยุธยา: วัฒนาพร.
- ภาณุเดช กันทะวะ. (2557). **พฤติกรรมการที่เยาวชนกลางคืนของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปีการศึกษา 2557**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัลภา แซ่อึ้ง. (2548). **พฤติกรรมการที่เยาวชนกลางคืนของนักศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รจนา เพ็ชรดี. (2545). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการที่เยาวชนกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์ชีเอ ของวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริรัตน์ แอดสกุล. (2553). **สถาบันครอบครัว: พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลง**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, และคนอื่นๆ. (2541). **พฤติกรรมผู้บริโภคฉบับพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: ระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554)**. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- Erikson, E. H. (1968). **Identity: Youth and Crisis**. New York: W.W.Norton.